

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2021 *

«Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ – Εκτέλεση των χρηματικών ποινών – Αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Αδικήματα που οδηγούν στην αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων επιβολής χρηματικής ποινής χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποινου – Άρθρο 5, παράγραφος 3 – Αδικήματα για τα οποία το κράτος εκτέλεσης μπορεί να εξαρτήσει την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης επιβολής χρηματικής ποινής από το διττό αξιόποινο της πράξης – Έλεγχος από το κράτος μέλος εκτέλεσης του νομικού χαρακτηρισμού του αδικήματος από το κράτος μέλος έκδοσης, όπως περιέχεται στο πιστοποιητικό που συνοδεύει την απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής»

Στην υπόθεση C-136/20,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Zalaegerszegi Járásbíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο της περιφέρειας Zalaegerszeg, Ουγγαρία) με απόφαση της 12ης Μαρτίου 2020, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Μαρτίου 2020, στο πλαίσιο της δίκης με αντικείμενο την αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε στη

LU,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, L. Bay Larsen, C. Toader και N. Jääskinen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Z. Fehér και την R. Kissné Berta,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil και την T. Machovičová,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Jiménez García,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Posch και τις J. Schmoll και C. Leeb,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. Wasmeier και L. Havas,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Μαΐου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής απόφασεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (ΕΕ 2005, L 76, σ. 16), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2005/214).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας που κίνησε η Bezirkshauptmannschaft Weiz (διοικητική αρχή της περιφέρειας Weiz, Αυστρία) σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση στην Ουγγαρία απόφασης για την επιβολή χρηματικής ποινής στην LU, υπήκοο Ουγγαρίας, λόγω παράβασης οδικής κυκλοφορίας που διέπραξε η τελευταία στην Αυστρία.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 2 και 4 της απόφασης-πλαίσιου 2005/214 έχουν ως εξής:
  - «(1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, ενέκρινε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης η οποία θα πρέπει να καταστεί ο ακρογωνιαίος λίθος της δικαστικής συνεργασίας τόσο σε αστικές όσο και σε ποινικές υποθέσεις στα πλαίσια της Ένωσης.
  - (2) Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης θα πρέπει να ισχύει και για τις χρηματικές ποινές που επιβάλλονται από δικαστικές ή διοικητικές αρχές προς διευκόλυνση της εκτέλεσης των ποινών αυτών σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο επεβλήθησαν οι ποινές.
- [...]
- (4) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να καλύπτει και τις χρηματικές ποινές που επιβάλλονται για παραβάσεις οδικής κυκλοφορίας.»

4 Το άρθρο 1 της απόφασης-πλαisiού, το οποίο επιγράφεται «Ορισμοί», ορίζει τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαisiού:

α) ως “απόφαση” νοείται η οριστική απόφαση που επιβάλλει χρηματική ποινή σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον ελήφθη:

[...]

ii) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,

iii) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, επί πράξεων οι οποίες, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους έκδοσης, τιμωρούνται ως παραβάσεις των κανόνων δικαίου, με την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,

[...].»

5 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαisiού έχει ως εξής:

«Οι αποφάσεις, συνοδευόμενες από πιστοποιητικό, όπως αυτό προβλέπεται στο παρόν άρθρο, μπορούν να διαβιβάζονται στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, όπου το φυσικό ή νομικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει απαγγελθεί η καταδικαστική απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα και έχει τη συνήθη διαμονή του ή, εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την έδρα του.»

6 Το άρθρο 5 της απόφασης-πλαisiού 2005/214 επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής» και ορίζει στην παράγραφο 1, τριακοστή τρίτη περίπτωση, και στην παράγραφο 3, τα εξής:

«1. Τα ακόλουθα αδικήματα, όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης και εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης, οδηγούν σε αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σύμφωνα με τους όρους της παρούσας απόφασης-πλαisiού, χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιούν:

[...]

– συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας, στα οποία περιλαμβάνονται και οι παραβάσεις κανόνων που αφορούν τις ώρες οδήγησης και τις ώρες ανάπαυσης και κανόνων που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα,

[...]

3. Για αδικήματα που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 1, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να εξαρτήσει την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης από την προϋπόθεση να συνδέεται η απόφαση με συμπεριφορά η οποία θα συνιστούσε αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, όποια και αν είναι η αντικειμενική της υπόσταση ή η περιγραφή της.»

7 Το άρθρο 6 της απόφασης-πλαisiού προβλέπει τα εξής:

«Οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης αναγνωρίζουν χωρίς άλλη διατύπωση κάθε απόφαση η οποία διαβιβάζεται κατά το άρθρο 4 και λαμβάνουν πάραυτα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή

της, εκτός εάν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να προβάλλει έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που προβλέπει το άρθρο 7.»

- 8 Το άρθρο 7 της απόφασης-πλαisiού επιγράφεται «Λόγοι άρνησης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης» και ορίζει τα εξής:

«1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης δύνανται να αρνηθούν να αναγνωρίσουν και να εκτελέσουν την απόφαση εάν το προβλεπόμενο στο άρθρο 4 πιστοποιητικό δεν προσκομισθεί, είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται επίσης να αρνηθεί να αναγνωρίσει και να εκτελέσει την απόφαση εάν αποδειχθεί ότι:

[...]

β) σε μία από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 η απόφαση συνδέεται με πράξεις που [δεν] συνιστούν αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης·

[...]

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 στοιχεία γ), ζ), θ) και ι), η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, προτού αποφασίσει ότι δεν θα αναγνωρίσει και δεν θα εκτελέσει μια απόφαση, εν όλω ή εν μέρει, διαβουλεύεται, με κάθε κατάλληλο μέσο, με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και της ζητεί, κατά περίπτωση, να παράσχει αμελλητί τυχόν αναγκαίες πληροφορίες.»

- 9 Το άρθρο 20 της απόφασης-πλαisiού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εφαρμογή», προβλέπει στην παράγραφο 3 τα εξής:

«Όταν το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 4 εγείρει ζήτημα ότι μπορεί να παραβιάστηκαν θεμελιώδη δικαιώματα ή οι θεμελιώδεις νομικές αρχές όπως καθιερώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης, κάθε κράτος μέλος μπορεί να αντιταχθεί στην αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων. Εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 3.»

- 10 Το πιστοποιητικό του άρθρου 4 της απόφασης-πλαisiού 2005/214, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα αυτής, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ένα σημείο ζ', στο οποίο η αρχή έκδοσης πρέπει να αναφέρει τη φύση της απόφασης επιβολής χρηματικής ποινής (σημείο 1), να προβαίνει σε συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε το αδίκημα (σημείο 2) και, σε περίπτωση που το αδίκημα αυτό αποτελεί ένα από τα αδικήματα που μνημονεύονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, να συμπληρώσει το αντίστοιχο τετραγωνίδιο.

Το ουγγρικό δίκαιο

- 11 Το άρθρο 112 του az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. Törvény (νόμου CLXXX του 2012, σχετικά με τη συνεργασία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποινικές υποθέσεις), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, ορίζει τα εξής:

«Η δικαστική συνδρομή σε θέματα αναγκαστικής εκτέλεσης [περιλαμβάνει]:

[...]

c) [τη] δικαστική συνδρομή για την εκτέλεση χρηματικών ποινών ή άλλων οικονομικών υποχρεώσεων·

[...].»

- 12 Κατά το άρθρο 113 του νόμου αυτού, η εκτέλεση ποινής ή επιβληθέντος μέτρου πραγματοποιείται εφόσον μπορεί να ληφθεί υπόψη η απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος.
- 13 Το άρθρο 140/A, παράγραφοι 3 και 4, του εν λόγω νόμου ορίζει τα εξής:

«3. Στις περιπτώσεις των παραβάσεων που μνημονεύονται στο παράρτημα 12, το δικαστήριο δεν μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει τη χρηματική ποινή που επιβλήθηκε από άλλο κράτος μέλος με την αιτιολογία ότι η απόφαση που εκδόθηκε στο κράτος μέλος αυτό δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη επειδή δεν πληρούται ο όρος του διττού αξιοποιίου.

4. Η διάταξη της παραγράφου 3 εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν και στην περίπτωση στην οποία η αρχή του κράτους μέλους ζητεί την εκτέλεση χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε από το κράτος αυτό για συμπεριφορά η οποία συνιστά διοικητική παράβαση στο εν λόγω κράτος. [...]»

Το αυστριακό δίκαιο

- 14 Το άρθρο 103, παράγραφος 2, του Bundesgesetz vom 23. Juni 1967 über das Kraftfahrwesen (Kraftfahrgesetz 1967 – KFG. 1967 (νόμου περί αυτοκίνητων οχημάτων του 1967), της 23ης Ιουνίου 1967 (BGBl 267/1967), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης (στο εξής: KFG 1967), ορίζει τα εξής:

«Η διοικητική αρχή μπορεί να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του προσώπου το οποίο, σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή, οδηγούσε όχημα ταυτοποιούμενο από τον αριθμό ταξινομήσεώς του ή χρησιμοποίησε ρυμουλκούμενο όχημα ταυτοποιούμενο από τον αριθμό ταξινομήσεώς του ή είχε, τέλος, σταθμεύσει το όχημα ή το ρυμουλκούμενο όχημα σε συγκεκριμένη τοποθεσία πριν από συγκεκριμένο χρονικό σημείο. Οι πληροφορίες αυτές, στις οποίες πρέπει να περιλαμβάνεται το όνομα και η διεύθυνση του συγκεκριμένου προσώπου, πρέπει να κοινοποιούνται από τον κάτοχο της άδειας κυκλοφορίας – σε περίπτωση δοκιμαστικής οδήγησης ή οδήγησης συνδεδεμένης με μεταφορά οχήματος, από τον κάτοχο της άδειας χρήσης του οχήματος· σε περίπτωση που ο κάτοχος της άδειας δεν είναι σε θέση να παράσχει τις πληροφορίες αυτές, υποχρεούται να προσδιορίσει το πρόσωπο που είναι σε θέση να τις παράσχει και το οποίο, ως εκ τούτου, καθίσταται υπεύθυνο για την παροχή πληροφοριών· οι πληροφορίες που παρέχονται από τον υπόχρεο προς παροχή πληροφοριών δεν απαλλάσσουν τη διοικητική αρχή από την υποχρέωση να τις

εξακριβώσει, όταν τούτο επιβάλλεται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως. Οι πληροφορίες πρέπει να διαβιβάζονται αμέσως και, σε περίπτωση γραπτής αιτήσεως, εντός δύο εβδομάδων από τη γνωστοποίηση· αν οι πληροφορίες αυτές δεν είναι δυνατόν να παρασχεθούν χωρίς την αντίστοιχη καταγραφή, πρέπει αυτή να πραγματοποιείται. Η εξουσία της δημόσιας αρχής να απαιτήσει τις πληροφορίες αυτές κατισχύει του δικαιώματος σιωπής.»

- 15 Το άρθρο 134, παράγραφος 1, του KFG 1967 ορίζει τα εξής:

«Όποιος παραβαίνει τον παρόντα ομοσπονδιακό νόμο [...] διαπράττει διοικητική παράβαση και τιμωρείται με πρόστιμο μέχρι 5 000 ευρώ και, σε περίπτωση αδυναμίας εισπράξεώς του, με στερητική της ελευθερίας ποινή έως έξι εβδομάδων [...]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 16 Με πράξη της 6ης Ιουνίου 2018, η οποία κατέστη απρόσβλητη την 1η Ιανουαρίου 2019, η περιφερειακή διοικητική αρχή Weiz επέβαλε στην LU, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 103, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του KFG 1967, χρηματική ποινή ύψους 80 ευρώ, για τον λόγο ότι η LU, κάτοχος της άδειας κυκλοφορίας οχήματος εμπλεκόμενου σε τροχαία παράβαση που διαπράχθηκε στις 28 Δεκεμβρίου 2017 στην περιοχή του Δήμου Gleisdorf (Αυστρία), είχε διαπράξει διοικητική παράβαση, καθόσον δεν είχε απαντήσει εντός της προθεσμίας των δύο εβδομάδων που προβλέπει η αυστριακή νομοθεσία στο αίτημα με το οποίο της ζητήθηκε από την εν λόγω διοικητική αρχή να δηλώσει το όνομα του προσώπου που οδηγούσε ή που είχε σταθμεύσει το εν λόγω όχημα.
- 17 Η περιφερειακή διοικητική αρχή Weiz, ως αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, διαβίβασε την απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής προς εκτέλεση στο Zalaegerszegi Járásbíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο της περιφέρειας Zalaegerszeg, Ουγγαρία), αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Στο πιστοποιητικό του άρθρου 4 της απόφασης-πλαισίου 2005/214 που συνόδευε την εν λόγω απόφαση, η διοικητική αρχή του κράτους έκδοσης ανέφερε ότι η διοικητική παράβαση για την οποία είχε εκδοθεί η διαπιστωτική της παράβασης πράξη της 6ης Ιουνίου 2018 ενέπιπτε στην κατηγορία των αδικημάτων «συμπεριφοράς που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας», όπως αυτά προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, τριακοστή τρίτη περίπτωση, της απόφασης-πλαισίου 2005/214.
- 18 Το Zalaegerszegi Járásbíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο της περιφέρειας Zalaegerszeg) διατηρεί αμφιβολίες για το αν πρέπει να δεχθεί το αίτημα της αρχής έκδοσης να εκτελέσει στην Ουγγαρία την απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής, λαμβανομένου υπόψη του νομικού χαρακτηρισμού στον οποίον προέβη η αρχή αυτή, σύμφωνα με τον οποίον η παράβαση για την οποία εκδόθηκε η διαπιστωτική της παράβασης πράξη της 6ης Ιουνίου 2018 συνιστούσε «συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας». Ειδικότερα, το εν λόγω δικαστήριο διερωτάται αν η παράβαση αυτή εμπίπτει πράγματι στην κατηγορία των αδικημάτων που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, τριακοστή τρίτη περίπτωση, της απόφασης-πλαισίου 2005/214.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο παραδέχεται ότι, με την απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, Centraal Justitiele Incassobureau (Αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικών ποινών) (C-671/18, EU:C:2019:1054), το Δικαστήριο έκρινε ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν μπορεί να αρνηθεί την αναγνώριση και την εκτέλεση απόφασης που επιβάλλει χρηματική ποινή για παραβάσεις οδικής κυκλοφορίας, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης της

απόφασης-πλαisiού, όταν η κύρωση αυτή έχει επιβληθεί στο πρόσωπο επ' ονόματι του οποίου έχει ταξινομηθεί το επίμαχο όχημα επί τη βάσει τεκμηρίου ευθύνης που προβλέπει η εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό.

- 20 Εντούτοις, το εν λόγω δικαστήριο επισημαίνει ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, η χρηματική ποινή είχε επιβληθεί λόγω παράβασης των διατάξεων περί οδικής κυκλοφορίας.
- 21 Δεν ισχύει όμως το ίδιο στην υπόθεση της κύριας δίκης, διότι τα προσαπτόμενα στην LU πραγματικά περιστατικά συνιστούν μάλλον άρνηση συμμόρφωσης προς διαταγή των αρμόδιων αυστριακών αρχών, η οποία αφορούσε τον προσδιορισμό της ταυτότητας του προσώπου που οδηγούσε το όχημα κατά τον χρόνο τέλεσης της παράβασης, παρά «συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας», κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, τριακοστή τρίτη περίπτωση, της απόφασης-πλαisiού 2005/214.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη παράβαση ενδέχεται να μην εμπίπτει σε καμία από τις παραβάσεις που συνεπάγονται την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων επιβολής χρηματικής ποινής χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιούν της πράξης.
- 23 Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι ο χαρακτηρισμός της εν λόγω παράβασης ως «συμπεριφοράς που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας» συνιστά υπερβολικά ευρεία ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2005/214 και είναι αντίθετος προς τον σκοπό της τελευταίας.
- 24 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Zalaegerszegi Járásbíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο της περιφέρειας Zalaegerszeg) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει η διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού [2005/214] την έννοια ότι, εάν το κράτος μέλος εκδόσεως υποδείξει κάποιο από τα είδη συμπεριφοράς που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη, η αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως δεν διαθέτει κανένα περιθώριο περαιτέρω εκτιμήσεως ώστε να αρνηθεί την εκτέλεση και οφείλει, επομένως, να προβεί σε αυτήν;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, μπορεί η αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως να θεωρήσει ότι η συμπεριφορά που μνημονεύεται στην απόφαση του κράτους μέλους εκδόσεως δεν αντιστοιχεί στη συμπεριφορά που περιγράφεται στην ως άνω απαρίθμηση;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του παραδεκτού

- 25 Η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη, καθόσον δεν παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να διαπιστώσει αν η απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης.

- 26 Ειδικότερα, κατά την εν λόγω Κυβέρνηση, με τα ερωτήματα αυτά ζητείται να διευκρινιστεί αν το αιτούν δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει την επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής εφαρμόζοντας το άρθρο 5, παράγραφος 3, και το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', της απόφασης-πλαίσιου 2005/214, όπερ προϋποθέτει την εξέταση του αν η προσαπτόμενη στην LU παράβαση συνιστά κάποια από τις παραβάσεις που απαριθμούνται στον κατάλογο του άρθρου 5, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου και, σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, αν συνιστά αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου.
- 27 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως όμως δεν παρέχει, κατά την Αυστριακή Κυβέρνηση, τη δυνατότητα να εξακριβωθεί αν πληρούνται η τελευταία αυτή προϋπόθεση, καθόσον το αιτούν δικαστήριο δεν διευκρίνισε αν η παράβαση που διέπραξε η LU συνιστά αδίκημα κατά το ουγγρικό δίκαιο.
- 28 Από την άποψη αυτή, είναι αληθές ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, η ζητούμενη προδικαστική απόφαση πρέπει να είναι «αναγκαία» για να καταστεί δυνατή η εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου «έκδοση της δικής του απόφασης» επί της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, *Miasto Łowicz και Prokurator Generalny*, C-558/18 και C-563/18, EU:C:2020:234, σκέψη 45).
- 29 Ωστόσο, στο πλαίσιο της κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της εκδοθησόμενης δικαστικής απόφασης, να εκτιμήσει, με γνώμονα τις ιδιαιτερότητες της υπόθεσης, τόσο την αναγκαιότητα της προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του απόφασης όσο και τη λυσιτέλεια των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο. Επομένως, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται κατ' αρχήν να αποφανθεί (απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, *Altenrhein Luftfahrt*, C-70/20, EU:C:2021:379, σκέψη 45).
- 30 Επομένως, τα ερωτήματα που υποβάλλονται από το εθνικό δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, εντός του πραγματικού και κανονιστικού πλαισίου το οποίο αυτό προσδιορίζει με δική του ευθύνη και του οποίου την ακρίβεια δεν είναι αρμόδιο να ελέγξει το Δικαστήριο, θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Το Δικαστήριο δύναται να μην αποφανθεί επί αιτήσεως εθνικού δικαστηρίου μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή, ακόμη, όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του υποβλήθηκαν (απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, *Altenrhein Luftfahrt*, C-70/20, EU:C:2021:379, σκέψη 26).
- 31 Στην προκειμένη περίπτωση, πρώτον, επισημαίνεται, ότι τα προδικαστικά ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης.
- 32 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, δεδομένου ότι η προδικαστική διαδικασία δεν έχει ως αντικείμενο την ερμηνεία εθνικών νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων, το γεγονός ότι η απόφαση περί παραπομπής δεν είναι απολύτως ακριβής ως προς την περιγραφή των εθνικών διατάξεων δεν μπορεί να συνεπάγεται αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα που υποβάλλει το αιτούν δικαστήριο (πρβλ. απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2005, *Burtscher*, C-213/04, EU:C:2005:731, σκέψη 33).

- 33 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ανεξαρτήτως του ζητήματος που αφορά τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 5, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαisiού 2005/214, η απάντηση του Δικαστηρίου θα αποσαφηνίσει το ζήτημα αν η αρχή του κράτους εκτέλεσης διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως για να αμφισβητήσει τον νομικό χαρακτηρισμό μιας παράβασης εκ μέρους της αρχής έκδοσης σύμφωνα με τον οποίον η εν λόγω παράβαση εμπίπτει στον κατάλογο του άρθρου 5, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαisiού.
- 34 Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπενθυμίζεται στις σκέψεις 28 έως 30 της παρούσας απόφασης, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κρίνεται παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 35 Με τα προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν εάν το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2005/214 έχει την έννοια ότι η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει και να εκτελέσει απόφαση περί επιβολής χρηματικής ποινής μη δυνάμενη πλέον να προσβληθεί, όταν θεωρεί ότι το επίμαχο αδίκημα, όπως χαρακτηρίζεται και περιγράφεται από την αρχή του κράτους μέλους έκδοσης στο πιστοποιητικό του άρθρου 4 της απόφασης-πλαisiού, δεν εμπίπτει σε κάποια από τις κατηγορίες για τις οποίες δεν προβλέπεται έλεγχος του διττού αξιοποίνου βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1.
- 36 Συναφώς, υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι, όπως προκύπτει ειδικότερα από τα άρθρα 1 και 6, καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2, της απόφασης-πλαisiού 2005/214, σκοπός της τελευταίας είναι να τεθεί σε λειτουργία ένας αποτελεσματικός μηχανισμός διασυνοριακής αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων που επιβάλλουν, χωρίς να μπορούν πλέον να προσβληθούν, χρηματική ποινή σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατόπιν διαπράξεως μιας από τις απαριθμούμενες στο άρθρο 5 παραβάσεις [απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, Centraal Justitiele Incassobureau (Αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικών ποινών), C-671/18, EU:C:2019:1054, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 37 Η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, επομένως, αποσκοπεί, χωρίς να προβαίνει στην εναρμόνιση των ποινικών νομοθεσιών των κρατών μελών, να διασφαλίσει την εκτέλεση των χρηματικών ποινών εντός των κρατών μελών χάρη στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης (απόφαση της 4ης Μαρτίου 2020, Bank BGZ BNP Paribas, C-183/18, EU:C:2020:153, σκέψη 49).
- 38 Επομένως, η οικονομία της απόφασης-πλαisiού 2005/214 στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Η αρχή αυτή συνεπάγεται, δυνάμει του άρθρου 6 της απόφασης-πλαisiού, ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται κατ' αρχήν να αναγνωρίζουν αποφάσεις που επιβάλλουν χρηματική ποινή και οι οποίες διαβιβάζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 της απόφασης-πλαisiού, χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω διατυπώσεις, και να λαμβάνουν αμελλητί όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή τους, ενώ οι λόγοι άρνησης της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης των αποφάσεων αυτών πρέπει να ερμηνεύονται στενά [πρβλ. απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, Centraal Justitiele Incassobureau (Αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικών ποινών), C-671/18, EU:C:2019:1054, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 39 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία εδράζεται με τη σειρά της στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών αυτών, έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης,

καθώς καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα (απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2019, ET, C-97/18, EU:C:2019:7, σκέψη 17 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 40 Στο πλαίσιο αυτό, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης υποχρεούται κατ' αρχήν να αναγνωρίσει και να εκτελέσει την απόφαση που έχει διαβιβαστεί και δεν μπορεί να αρνηθεί την αναγνώριση και εκτέλεση, κατά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα, παρά μόνον εφόσον συντρέχει κάποιος από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που προβλέπει ρητώς η απόφαση-πλαίσιο 2005/214 [πρβλ. απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, Centraal Justitiele Incassobureau (Αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικών ποινών), C-671/18, EU:C:2019:1054, σκέψη 33].
- 41 Όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της παράβασης για την οποία εκδόθηκε η απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2005/214, για τις παραβάσεις που απαριθμούνται στον κατάλογο της διάταξης αυτής, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης και «όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης», χωρεί αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων, χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιήσιμου της πράξης.
- 42 Κατά συνέπεια, η αρχή του κράτους εκτέλεσης δεσμεύεται κατ' αρχήν από την εκτίμηση της αρχής του κράτους έκδοσης σχετικά με τον χαρακτηρισμό της επίμαχης παράβασης, ιδίως όσον αφορά το ζήτημα αν η εν λόγω παράβαση εμπίπτει σε κάποια από τις κατηγορίες αδικημάτων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2005/214.
- 43 Επομένως, εφόσον η αρχή του κράτους έκδοσης κρίνει ότι μια παράβαση εμπίπτει σε μια από τις κατηγορίες αδικημάτων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2005/214 και διαβιβάζει την απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής για την παράβαση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, η αρχή του κράτους εκτέλεσης υποχρεούται κατ' αρχήν να αναγνωρίσει και να εκτελέσει την απόφαση.
- 44 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από την ανάλυση του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2005/214. Πράγματι, αφενός, από το γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου προκύπτει ότι οι λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης προβλέπονται ρητώς από αυτήν. Αφετέρου, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, στις περιπτώσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, πριν αποφασίσει ότι δεν θα αναγνωρίσει και δεν θα εκτελέσει μια απόφαση, διαβουλεύεται με κάθε κατάλληλο μέσο με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και της ζητεί, κατά περίπτωση, να παράσχει αμελλητί τυχόν αναγκαίες πληροφορίες.
- 45 Εξάλλου, τυχόν ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2005/214 που θα επέτρεπε στην αρχή του κράτους εκτέλεσης να προβαίνει στον δικό της χαρακτηρισμό της επίμαχης παράβασης υπό το πρίσμα του εθνικού της δικαίου θα ήταν αντίθετη προς την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης στην οποία στηρίζεται η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο και η οποία έχει θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, αλλά και αντίθετη προς τις απαιτήσεις που συνδέονται με την εύρυθμη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα του συστήματος αμοιβαίας συνδρομής που καθιερώνει η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο.

- 46 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει για το αν η παράβαση που διέπραξε η LU εμπίπτει στην κατηγορία των αδικημάτων του άρθρου 5, παράγραφος 1, τριακοστή τρίτη περίπτωση, της απόφασης-πλασιίου 2005/214. Ειδικότερα, το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά ότι η αρχή του κράτους μέλους έκδοσης προέβη σε υπερβολικά ευρεία ερμηνεία της εν λόγω κατηγορίας, η οποία δεν μπορεί να περιλαμβάνει τις παραβάσεις που έχουν έμμεση μόνον σχέση με την οδική ασφάλεια και οι οποίες, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αποτελούν μάλλον άρνηση συμμόρφωσης προς διαταγή της αρχής παρά «συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας».
- 47 Ωστόσο, από τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει, αφενός, ότι η αρχή του κράτους μέλους έκδοσης χαρακτήρισε, βάσει του άρθρου 103, παράγραφος 2, του KFG 1967, την επίμαχη στην κύρια δίκη παράβαση ως συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, τριακοστή τρίτη περίπτωση, της απόφασης-πλασιίου 2005/214.
- 48 Αφετέρου, η απόφαση περί παραπομπής, πρώτον, δεν παρέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να συνάγεται ότι το πιστοποιητικό του άρθρου 4 της απόφασης-πλασιίου 2005/214 προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής για την τροχαία παράβαση της 28ης Δεκεμβρίου 2017 και, δεύτερον, αναφέρει μόνον ότι η αρχή έκδοσης προέβη σε υπερβολικά ευρεία ερμηνεία της κατηγορίας αδικημάτων του άρθρου 5, παράγραφος 1, τριακοστή τρίτη περίπτωση, της εν λόγω απόφασης-πλασιίου. Επομένως, η επίμαχη περίπτωση δεν φαίνεται να εμπίπτει σε κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλασιίου, στις οποίες οι αρχές του κράτους εκτέλεσης μπορούν να αρνηθούν να αναγνωρίσουν και να εκτελέσουν την απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής.
- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει και να εκτελέσει την απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής που της διαβιβάστηκε.
- 50 Υπενθυμίζεται, ωστόσο, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 3, της απόφασης-πλασιίου 2005/214, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης μπορεί, αν διαπιστώσει ότι το πιστοποιητικό που προβλέπεται από το άρθρο 4 της απόφασης-πλασιίου εγείρει υπόνοιες ότι μπορεί να παραβιάστηκαν θεμελιώδη δικαιώματα ή οι θεμελιώδεις νομικές αρχές όπως καθιερώνονται στο άρθρο 6 ΣΕΕ, μπορεί να αντιταχθεί στην αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης. Σε μια τέτοια περίπτωση, οφείλει να ζητήσει προηγουμένως από την αρχή του κράτους μέλους έκδοσης κάθε αναγκαία πληροφορία, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, της εν λόγω απόφασης-πλασιίου. Προκειμένου να διασφαλίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω απόφασης-πλασιίου και, μεταξύ άλλων, τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, η αρχή του κράτους μέλους έκδοσης υποχρεούται να παράσχει τις πληροφορίες αυτές [πρβλ. απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, *Centraal Justitiele Incassobureau* (Αναγνώριση και εκτέλεση χρηματικών ποινών), C-671/18, EU:C:2019:1054, σκέψεις 44 και 45].
- 51 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλασιίου 2005/214 έχει την έννοια ότι η αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν μπορεί κατ' αρχήν, αν δεν συντρέχει κάποιος από τους ρητώς προβλεπόμενους από την απόφαση-πλασιίου λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, να αρνηθεί να αναγνωρίσει και να εκτελέσει απόφαση περί επιβολής χρηματικής ποινής μη δυνάμενη πλέον να προσβληθεί σε περίπτωση που η αρχή του κράτους έκδοσης έχει χαρακτηρίσει την επίμαχη παράβαση, στο πιστοποιητικό του άρθρου 4

της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, ως εμπίπτουσα σε κάποια από τις κατηγορίες αδικημάτων για τις οποίες δεν προβλέπεται έλεγχος του διττού αξιολογίου της πράξης βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαisiό 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι η αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν μπορεί κατ' αρχήν, αν δεν συντρέχει κάποιος από τους ρητώς προβλεπόμενους από την απόφαση-πλαisiό λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, να αρνηθεί να αναγνωρίσει και να εκτελέσει απόφαση περί επιβολής χρηματικής ποινής μη δυνάμενη πλέον να προσβληθεί σε περίπτωση που η αρχή του κράτους έκδοσης έχει χαρακτηρίσει την επίμαχη παράβαση, στο πιστοποιητικό του άρθρου 4 της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, ως εμπίπτουσα σε κάποια από τις κατηγορίες αδικημάτων για τις οποίες δεν προβλέπεται έλεγχος του διττού αξιολογίου της πράξης βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1.

(υπογραφές)